794/08

Den 9. april 2008 blev i sag nr. 72.805:

xxxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Det indklagede selskab har ligedelt ansvaret mellem klageren og modparten, hvis køretøj ligeledes er forsikret i selskabet. Afgørelsen har selskabet begrundet med, at parterne har afgivet modstridende forklaringer.

Af klageskemaet fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.** ...

- Vi holder parkeret ved N. d. 13.08.2007. Motoren er ikke tændt!
- En bagfra kommende bil forsøger at parkere 2 gange på min venstre side.
- Anden gang rammer modparten min bil.
- Hun beklager det skete mange gange og påtager sig hele skylden! Jeg anmelder skaden dagen efter.
- Ca. 3 uger senere må jeg konstatere, at hun allerede samme dag har anmeldt skaden med påstand om, at jeg bakkede.
- Modpart har nu et vidne.
- Hun lyver i forhold til vidnet, om hvor de mødes.
- Topdanmark (i det følgende: TD) pålægger mig 100 % skyld (pga. vidne). Jeg beviser, at vidnet ikke kan have set mig bakke.
- Vidnet trækker sin vidneerklæring tilbage. (Han kontakter os faktisk igen søndag d. 28.10 og fortæller os om sin beslutning, og at han har ringet og fortalt dette til TD).
- TD pålægger mig nu 50 % skyld.

Sagen drejer sig egentlig om en banal parkeringsskade hvor Topdanmark (TD) først tildeler mig 100 % af skylden på grund af et vidne. Senere pålægger man mig 50 % af skylden (begrundet i forhold til almindelig praksis), da det lykkedes mig at bevise, at vidnet har taget fejl, hvilket medførte, at vidnet trak sin forklaring tilbage. Jeg vil dog fastholde, at vidnet - via sin begrundelse for tilbagetrækningen - stadig er vidne, da han erkender, at han har set, at jeg ikke har bakket. I stedet for nu at anerkende min uskyld og gå ind i den konkrete sag, kører TD desværre bevidstløs videre med at sådan er normal praksis, når involverede parter har modsigende forklaringer. Dette betyder jo i yderste konsekvens, at man som evt. skyldig part bare kan efterrationalisere og lyve og derved spare 50 % af selvrisikoen. Det er naturligvis fuldstændigt uholdbart, at TD overhovedet ikke tager hensyn til de fysiske omstændigheder angående sagen;

1) med modpartens oprindelige påtagelse af hele skylden
2) den alt for korte inddrejningsvinkel for modparten
3) at jeg ser hele forløbet i bakspejlet
4) uoverensstemmelse mellem vidne og modparts mødested
5) vidnets ændrede forklaring til min fordel. Herpå forsøger TD faktisk at juristtigere sig ud af problemerne.

Så min påstand:

- Modparten kan ikke undgå at ramme min bil med den udførte inddrejningsvinkel
- Jeg så begge parkeringsforsøg i bakspejlet, så hvorfor skulle jeg dog bakke?
- Ingen bedømmelse blev udført af TD taksator til trods for at de selv foreslår dette!
- Ingen villighed til rekonstruktion.
- Vidnets erklæring om at jeg **ikke** har bakket.

Anke over sagsbehandlingen:
Jeg har desværre generelt savnet villighed fra Topdanmarks side til at undersøge sagen til bunds. Et par enkle indgående spørgsmål fra begyndelsen havde efter min opfattelse kunne have sparet alle parter megen tid og uretfærdig behandling;

- Kunne skaden være sket som modpart påstår?
- Taler inddrejningsvinklen ikke kun til fordel for mig?
- Jeg fulgte jo hele forløbet i bakspejlet, så hvorfor skulle jeg samtidig bakke?
- Ingen villighed til rekonstruktion.
- TD sender rykker for uheldsbeskrivelse 10 dage efter at jeg har sendt den.
- TD meddeler mig først d. 07.09.2007, at der er et vidne i sagen.
- TD sender regning på hele skaden d.20.09.2007
- TD pålægger mig 100 % skyld
- TD undersøger ikke uoverensstemmelse mellem modpart og vidne, om hvor kontakt skabes
- Jeg træffer vidne (min kone træffer vidne tilfældigvis)
- TD fastholder 100 % skyld
- Jeg kontakter vidne vedrørende forklaring af uheldet
- Jeg havde nær glemt at TD sendte vidnets bekræftede forklaring (for han rettede denne) til mig med vidnets navn, på trods af dennes gentagne krav om anonymitet.
- TD anerkender, at vidnet telefonisk har trukket sin forklaring.
- TD pålægger mig nu 50 % skyld efterfølgende på trods af, at vidnet erklærer at han ikke har set mig bakke!
- TD forholder sig overhovedet ikke til de fysiske omstændigheder og modparts løgn om vidnemøde

- I det hele taget føler jeg meget at jeg hele tiden skal bevise min uskyld, og min modpart på intet tidspunkt bliver bedt om det samme, selv da jeg beviser at vidnet ikke har set mig bakke, pålægger TD mig bare 50 % skyld, og stadig kontakter TD ikke min modpart.

Og endelig
- TD sender sin opkrævning på 50 % af selvrisiko, på trods af 2 gange lovning om udsættelse, hvis jeg anker sagen.
- TD tilbagefører opkrævning til anke er gennemført.

Så sikke en sagsbehandling!

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
1. Jeg vil opnå, at Topdanmark erklærer mig uden skyld i uheldet.
2. At Topdanmark erkender, at de har ført en alt for dårlig og mangelfuld sagsbehandling, samt at Topdanmark eventuel ændrer deres forretningsgange, som den er her med alt for mange forkerte udsendelser af opkrævninger og fra starten bør der kun være en og samme sagsbehandler som følger sagen hele vejen igennem."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 20/11 2007 til nævnet bl.a. anført:

"Som det fremgår af klagers anmeldelse, oplyser klager, at han holdt stille for at afvente modpartens parkering i båsen ved siden af klager. Af modpartens anmeldelse fremgår det imidlertid, at klager er på vej ud og føreren af modpartens bil er på vej ind i båse.

På baggrund af den vedlagte vidneerklæring meddelte vi klager, at vi måtte anerkende erstatningspligten fuldt over for modparten, da det af vidnets erklæring fremgik, at klager var under udbakning.

Ved en fejl blev vidneerklæringen fremsendt til klager uden at være anonymiseret, hvilket vidnet udtrykkeligt havde anmodet om. Klager tog efterfølgende på egen hånd kontakt til vidnet, hvilket affødte, at vidnet trak sin erklæring tilbage, hvorfor der i det hele må ses bort fra dette vidne.

Klager har bedt os afgøre sagen på baggrund af de indsendte foto, med henvisning til skadens placering. Vi finder det imidlertid betænkeligt alene at placere ansvaret på baggrund af disse fotos, da det ikke ubetinget kan udelukkes, at skaderne kan være opstået ved en situation som fremført af modparten.

Sagens status er således, at parterne har afgivet modstridende forklaringer og vi har derfor i henhold til praksis fordelt ansvaret med 50 %."

Hertil har klageren i skrivelse af 3/12 2007 til nævnet bemærket:

"Det er muligt jeg er lidt sensibel overfor TD, men jeg mener at jeg er nødt til at kommentere det 6. afsnit i TD's kommentar til min klage, det der starter med 'ved en fejl blev vidneerklæringen....'

Som jeg læser TD's bemærkning om at jeg efterfølgende, da de ved en fejl ikke anonymiserer vidnet, tog kontakt til vidnet, vil jeg bare pointere, at det var min kone der genkendte vidnet, og bad om en forklaring, og først efterfølgende kontaktede jeg vidnet. Det er da muligt

at jeg overfortolker TD's svar, men det var ikke på grund af deres nu erkendte fejl, at jeg søgte kontakt til vidnet.

Endelig mener jeg i modsætning til TD at vidnet selvfølgelig stadig er vidne og ikke kan ses bort fra, på grund af vedkommendes ændrede forklaring, efter påvisning af fakta.

Jeg har ikke yderligere kommentarer til TD's modanke, da jeg mener jeg har kommenteret resten tydelig i min anke."

Nævnet har fået forelagt sagens akter, herunder fotos af skaderne på klagerens bil.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at en retsafgørelse mest sandsynligt ville resultere i ligedeling af ansvaret. Vidnet har trukket sin afgørelse tilbage, men dette indebærer efter nævnets opfattelse ikke, at vidnets forklaring nu er til fordel for klager. Nævnet finder heller ikke, at en ny udenretlig vidneerklæring fra vidnet kan tillægges betydning. Herefter finder nævnet, at der ved sagens afgørelse må lægges til grund, at parterne er uenige om hændelsesforløbet. Da nævnet endvidere på det foreliggende grundlag ud fra skadens placering ikke kan afgøre, hvilket hændelsesforløb der er rigtigt, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse om ligedeling.

Selskabet har erkendt, at det har begået fejl i forbindelse med sagens behandling. Ud over det erkendte forhold finder nævnet ikke på det foreliggende grundlag anledning til at udtale kritik af selskabets sagsbehandling.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson